

Arrest

nr. 302 209 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat P. JP. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, is België binnengekomen op 20 december 2023 en dient op 27 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker 5 januari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 26 januari 2024.

1.3. Op 6 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 16 maart 2000 geboren in Darbandikhan, in de provincie Suleymaniyah, Irak. U bent moslim van Koerdische origine en werkte als kapper.

In 2017 begon u een relatie met een van uw klasgenoten, [H.G.] U verliet de school in 2019 om u op uw kappersactiviteiten te focussen. In september 2023 vroeg u uw vriendin haar hand. Haar familie weigerde het aanzoek daar ze uw familie te min vonden. U probeerde het een week later nog een keer, maar tevergeefs. U werd gevraagd om alle contact met het meisje te verbreken. In oktober 2023 besloten jullie samen weg te lopen. Jullie namen een taxi richting Suleymaniyah stad en vandaar zette de reis zich verder naar Erbil. Vlak voor jullie Erbil bereikten werden jullie aan een controlepost tegengehouden. De dienstdoende politieagenten herkenden jullie en de familie van het meisje werd opgebeld. Ze kwamen ter plaatse, sloegen u in elkaar en namen het meisje mee. U slaagde er in om terug naar Darbandikhan te reizen. De familie van het meisje wil u doden omdat u met haar weggelopen was. U dook onder bij uw tante in Suleymaniyah. U kreeg regelmatig dreigtelefoontjes van de familie van het meisje die op zoek was naar u. Uw familie probeerde nog te bemiddelen met de familie van het meisje, maar dit draaide op niets uit. U heeft geen idee wat er met het meisje gebeurd is. Uw familie besloot dat u het land diende te verlaten. U legde via sociale media contact met personen die u een vals Frans paspoort bezorgden.

U verliet Irak legaal via de luchthaven van Erbil op 20 december 2023. U vloog naar Turkije. Uw reis zette zich verder via Sofia (Bulgarije) naar België waar u op 20 december 2023 aankwam.

U probeerde met het vals Frans paspoort op naam van [C.M.] de grenscontrole te passeren. Daar u geen woord Frans sprak, viel u al snel door de mand. U werd op 20 december 2023 een weigeringsbeslissing (bijlage 11-terugdrijving) betekend. U diende zeven dagen na de weigeringsbeslissing, meer bepaald op 27 december 2023, een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek zou de familie van het meisje langs gekomen zijn bij uw familie om naar u te informeren. Uw familie zou geprobeerd hebben om het geschil via geld op te lossen, maar tevergeefs.

Ter staving van uw verzoek legt u een Iraaks paspoort neer, een vals Frans paspoort, een boarding pass en een aantal foto's en video's van u en [H.].

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer naar Irak door de familie van [H.] vermoord te worden omdat u samen met haar weggelopen was. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen omwille van volgende redenen (CGVS p.10).

In eerste instantie kan er opgemerkt worden dat u aankwam in België op 20 december 2023. U werd tegengehouden en ondervraagd door de grenspolitie naar uw reisdoelen. U liet optekenen dat u naar Frankrijk wilde reizen, dat u daar wilde gaan werken als kapper om uw zieke moeder en uw zus te onderhouden daar uw vader reeds overleden was. Het is pas nadat er besloten werd u een bijlage 11 – terugdrijving te betekenen dat u besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De vaststelling dat u zich niet onmiddellijk aan de grens, wanneer u hiertoe de kans kreeg, beriep op

internationale bescherming is nefast voor de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven (zie administratief dossier). Het zou immers verwacht kunnen worden dat u een nood aan bescherming kenbaar zou maken indien u hiertoe de mogelijkheid heeft bij aankomst in een regio van toevlucht. U werd tijdens het gehoor uitgevoerd door een medewerker van het CGVS geconfronteerd met uw gewijzigde verklaringen aangaande uw reismotieven. U liet optekenen dat u wel degelijk van plan was om u in Europa te beroepen op internationale bescherming. Het maakte u niet uit waar. U kende echter niets van de procedure, dus was u van plan om naar een vriend in Frankrijk te reizen, u daar te informeren, vervolgens terug te reizen naar België om dan uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit is allerm minst overtuigend. Wanneer u er in slaagt om via facebook en het internet valse documenten aan te schaffen, kan aangenomen worden dat u zich eveneens kan informeren over de asielprocedure. Dat u niet onmiddellijk bij aankomst bij de grenspolitie verklaarde dat u een verzoek om internationale bescherming wilde indienen, is niet alleen nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen, maar tevens ook voor de ernst van de door u ingeroepen vrees (CGVS p.4, p.7, p.8, p.9).

U verklaarde dat u sinds 2017 een relatie had met [H.G.]. Het meisje zou uit een conservatieve en erg machtige familie komen. Ook wat dit betreft kan u geenszins overtuigen. Vooreerst slaagde u er allerm minst in om te concretiseren waarom u de familie van het meisje als dermate machtig omschreef. U kwam niet verder dan te stellen dat de familie lid is van de PUK (Patriottische Unie van Koerdistan), dat ze rijk zijn en tot de stam Glali (een machtige stam in Halabja) behoorden. Dit is zeer vaag en algemeen. Het hoeft geen betoog dat er meerdere families in Suleymaniyah tot de PUK behoren (CGVS p.11, p.12). U werd hier mee geconfronteerd en liet optekenen dat ze rijk zijn en gekend omwille van hun positie binnen de partij (CGVS p.12). Hoewel de familie volgens uw verklaringen dermate gekend en machtig is, wist u echter niet wat de exacte functie van de vader was. U haalde aan dat de vader [G.A.] heette. U had er echter geen idee van welke functie die man precies bekleedde. U liet optekenen dat hij lijfwachten had en tot de notabelen van de stam behoorde, maar meer wist u hierover niet (CGVS p.11, p.12). Voorts zou de maternale oom ook naar u op zoek zijn, maar ondanks de stand en status van de familie kende u de naam van de man in kwestie niet (CGVS p.3). Om aannemelijk te maken dat u geviseerd wordt door een machtige invloedrijke familie is het niet voldoende om dit simpelweg te stellen, u dient dit te concretiseren. U slaagde hier allerm minst in.

Bovendien verklaarde u enerzijds dat het meisje uit een traditionele stam afkomstig zou zijn. U lichtte echter anderzijds toe dat ze mocht studeren, dat ze geen hoofddoek diende te dragen en dat ze een gsm had. Verder mocht ze afspreken met vriendinnen en had ze de vrijheid om na school op café te gaan met haar vriendinnen. Ze mocht echter niet sporten en een relatie met een jongen was ook uit den boze (CGVS p.13). Op basis van deze verklaringen, en op basis van de foto's die u neerlegt, kan er niet geconcludeerd worden dat het meisje daadwerkelijk afkomstig is uit een traditionele, conservatieve familie. Op de foto's die u neerlegt ter staving van uw verzoek is een meisje te zien in strakke jeans, zonder hoofddoek en gemaquilleerd. Er kan aangenomen worden dat ze zich niet op deze manier zou kleden indien ze effectief uit dergelijke conservatieve familie afkomstig zou zijn, en ze vrijheden als op café gaan met haar vriendinnen, waar ze tevens u en andere mannelijke klasgenoten ontmoette, niet zou genieten. Bovendien is de meerderheid van de foto's buitenshuis gemaakt, hetgeen impliceert dat jullie elkaar ontmoetten op openbare plaatsen of in de straten, waar wel al sneller op zou uitgekomen zijn indien de familie daadwerkelijk dermate machtig en conservatief is. Het CGVS heeft dan ook ernstige bedenkingen dat u uw relatie met dit meisje geheim moest houden.

U stelde dat u begin september 2023 een huwelijksaanzoek gedaan had die afgewezen werd. U vroeg haar hand opnieuw een week later. Uw aanzoek werd wederom afgewezen. De familie vond uw afkomst ondermaats en wilde dat u het contact met het meisje verbrak. Niet enkel u, maar ook het meisje probeerde haar familie te overtuigen zodanig dat jullie konden trouwen. Het meisje liet haar moeder weten dat ze enkel en alleen met u wilde trouwen. De familie van het meisje was er niet mee opgezet dat ze een relatie had met een jongen (CGVS p.15). Desondanks werd er niets in het werk gesteld om het doen en het laten van het meisje te controleren. Meer nog, ze mocht haar gsm bijhouden en ze kon telefonisch contact met u opnemen. Ook dit is niet logisch gezien de traditionele en conservatieve familie waaruit ze volgens u afkomstig zou zijn.

U verklaarde dat u in oktober samen met haar zou wegelopen zijn. U wist niet meer precies wanneer dit was, enkel dat het ergens in oktober was (CGVS p.7). Jullie hadden geen concrete plannen gemaakt: jullie besloten gewoon weg te lopen en jullie ergens anders in Kurdistan te vestigen (CGVS p.7, p.16). Dit is weinig geloofwaardig indien het om een dergelijke belangrijke en risicovolle stap zou gaan. Een paar uur na jullie vlucht werden jullie al tegengehouden aan een controlepost. Klaarblijkelijk had de familie van het meisje jullie foto's laten verspreiden aan alle controleposten om jullie op te sporen. Deze toch wel zeer

doeltreffende actie staat in schril contrast met het vervolg van de door u aangehaalde gebeurtenissen. Zo zou u zijn teruggekeerd zijn naar Darbandhikar nadat jullie tegengehouden werden en zocht u vervolgens uw toevlucht bij een tante in Suleymaniyah. U heeft hier een tweetal maanden verbleven tot uw reis naar Europa geregeld was. Vooraleer effectief te vertrekken reisde u nogmaals naar uw geboortestreek om afscheid te nemen van uw familie. Buiten een sporadisch telefoontje om u te bedreigen, heeft u geen verdere problemen meer gehad met de familie van het meisje. U vreest nochtans dat u door hen vermoord zou worden. Er kan bijgevolg vanuit gegaan worden dat uw foto en identiteit, net zoals tijdens de vlucht met het meisje, aan de controleposten doorgegeven zou worden teneinde u te onderscheppen. Meer nog, zelfs bij het bezoek aan uw ouderlijke woning werd u niet tegengehouden hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u gezocht wordt door de familie van uw vriendin ondergraaft (CGVS p.18).

Bovendien dienen er ook andere vraagtekens geplaatst te worden bij de door u voorgestelde gang van zaken. Zo bleek jullie relatie geen seksuele relatie te zijn. Het meisje was nog maagd (CGVS p.14). Het is dan ook weinig aannemelijk dat een vooraanstaande en bekende familie het oneervolle gedrag van hun dochter wereldkundig zou maken. Door op te roepen aan de stamgenoten om u te doden en jullie gegevens in heel Koerdistan te verspreiden, wordt er veel meer ruchtbaarheid aan jullie relatie gegeven dan er daadwerkelijk nodig was en werd duidelijk dat de familie haar enige dochter niet eens in het gareel kon houden, hetgeen nefast is voor de reputatie van de familie binnen de stam. Dit alles roept eens te meer vraagtekens op bij uw verklaringen (CGVS p.19).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. De foto's van u en een meisje kunnen niet aantonen dat de eventuele relatie die u had met dit meisje van geheime of problematische aard is. Het enige wat er uit deze foto's kan afgeleid worden is dat u met dat meisje in het openbaar optrok. De andere documenten hebben betrekking op uw reisweg en uw identiteit en werpen geen ander licht op de door u aangehaalde vluchtmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) ²² in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en

tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden; zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen

rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleimaniyah te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezig Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheids personeel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.*

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Suleymaniah, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Suleymaniah (en Halabja) thans geenszins van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Suleymaniah (en Halabja), in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Suleymaniah. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 4.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1 (A) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 74/17 van de Vreemdelingenwet, van het verbod op refoulement en van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Hij betoogt dat uit het feit dat hij niet onmiddellijk, doch wel binnen de acht werkdagen zoals bepaald in artikel 50 § 1 van de Vreemdelingenwet een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, niet mag worden afgeleid dat zijn vrees niet geloofwaardig zou zijn.

Hij meent dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is omdat dit overeenkomt met algemene en specifieke informatie. Hij verwijst naar een rapport van EUAA “COI Iraq: Arab Tribes and customary law” van april 2023 waaruit volgens hem blijkt dat zijn vervolging tot één van de grootste problemen in de Iraakse maatschappij behoort. Het feit dat hij geen seksuele relatie heeft met H., sluit volgens hem niet uit dat er sprake is van eergeweld. De commissaris-generaal ziet volgens hem over het hoofd dat de Iraakse maatschappij meervoudig juridisch is samengesteld en dat er daardoor geen voldoende nationale bescherming kan worden geboden. Door zijn herhaald huwelijksaanbod en door weg te lopen met zijn vriendin, heeft hij blijk gegeven dat hij de gewoonte van mediatie en een eventuele overeenkomst niet respecteert. Om aan het gevaar van de familie van H. te ontsnappen, is volgens hem enkel relocatie mogelijk, waardoor er geen intern vluchtalternatief voorhanden is. Hij wijst erop dat de familie van H. voldoende tribale macht en invloed heeft om de politie te kunnen inschakelen. Hij vervolgt dat het feit dat H. studeert, geen hoofddoek draagt en een gsm heeft, niet betekent dat zij niet afkomstig is van een traditionele familie. Het feit dat hij in bezit is van een origineel paspoort en 20.000 dollar heeft betaald voor zijn reis, toont volgens hem aan dat hij zelf geen armoezaaier is en dat de familie van H. nog rijker en machtiger is dan zijn eigen familie.

Hij meent vervolgens dat de vele foto's, waarop hij staat afgebeeld met H., zijn verhaal ondersteunen. Ze tonen volgens hem aan dat zij vaak samen waren over een langere tijd. Hij acht zijn verklaringen consistent en in overeenstemming met bekende feiten en meent dat de neergelegde documenten geen inhoudelijke fouten of formele onregelmatigheden bevatten en zijn uiteenzetting niet tegenspreken. Het feit dat een document een kopie is, is volgens hem geen bewijs dat het frauduleus is. Dit kan volgens hem niet worden tegengesproken door de COI “Focus Irak: corruptie en documentenfraude”.

Hij beroept zich op het voordeel van de twijfel.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers asielaanvraag kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak vermoord te worden door de familie van het meisje H., waarmee hij een verboden relatie had en met wie hij eerder getrouwd was.

4.3.2. Verzoeker slaagt er niet in om de context, waarin hij zijn vermeende relatie met H. schetst, aannemelijk te maken. Verzoeker houdt voor dat het meisje afkomstig zou zijn uit een conservatieve en erg machtige familie.

4.3.2.1. Verzoeker maakt vooreerst het voorgehouden machtige profiel van de familie van H. niet aannemelijk. Hij verklaart louter dat het meisje uit een rijke familie komt omdat die behoort tot de partij PUK. Gevraagd of er niet meer rijke families zijn die tot de PUK behoren en om te verduidelijken waarom dit zo vooraanstaand is, verklaart verzoeker wat volgt “*de mensen zijn verschillende soorten sommige hebben veel geld en zijn niet zo machtig en die met geld wel en iedereen respecteert hen*” (NPO, p. 11). Gevraagd waarom haar familie dan zo machtig is, stelt verzoeker dat ze behoort tot de stam Glali. Gevraagd om uit te leggen waarom die zo gekend zijn, komt hij niet verder dan erin te volharden dat de

stam gekend is. Hij voegt nog toe dat de familie van H. gekend is omwille van diens positie binnen de partij en in de regering zit (NPO, p. 12). Indien de familie van H. werkelijk gekend zou zijn omwille van de positie binnen de PUK en omwille van het behoren tot een machtige stam en het zelfs zo zou zijn dat de vader van H. in de regering zit (NPO, p. 3 en 12), doet het verbazen dat verzoeker er geen idee van heeft welke functie de vader van H. precies zou hebben (NPO, p. 12). Gevraagd naar diens werk, kwam verzoeker niet verder dan aan te stippen dat de vader van H. lijfwachten had en tot de notabelen van de stam behoorde (NPO, p. 12). Verzoeker kon evenmin de naam geven van de maternale oom van diezelfde familie (NPO, p. 12), terwijl ook die persoon nochtans op zoek zou zijn naar hem (NPO, p. 3). Hierbij kan nog worden opgemerkt dat het in het licht van de door verzoekers geschetste context evenmin geloofwaardig is dat de familie van H. niets zou ondernemen nadat H. haar familie ervan op de hoogte had gebracht dat ze met verzoeker wilde trouwen en dat zij zelfs in het bezit mocht blijven van haar gsm (NPO, p. 15). Dat verzoeker zou worden geviseerd door een machtige en invloedrijke familie in Irak, kan op basis van zijn zeer vage en gebrekkige verklaringen niet aannemelijk worden geacht, zoals op goede gronden gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing. Verzoeker is niet in staat hierop een ander licht te werpen. In zijn verzoekschrift komt hij immers niet verder dan te herhalen dat de familie van H. zeer machtig is, maar beperkt hij zich wederom tot een blote bewering, die geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud en evenmin in andere stukken die zich in het rechtsplegingsdossier bevinden.

4.3.2.2. Vervolgens strookt verzoekers bewering, dat de familie van H. conservatief en traditioneel zou zijn, niet met zijn verklaring dat zij mocht studeren, geen hoofddoek diende te dragen en een eigen gsm had (NPO, p. 15) en met haar vriendinnen naar buiten mocht (NPO, p. 12). Haar ouders hadden er zelfs vertrouwen in als ze met vriendinnen iets ging drinken (NPO, p. 13). Dat ze dan niet mocht sporten en geen vriend mocht hebben (NPO, p. 13), ligt niet in lijn met voorgaande verklaringen. Verzoekers bewering dat het zou gaan om een zeer traditionele familie, wordt aldus niet onderbouwd door zijn eigen verklaringen. Evenmin vindt die bewering steun in de documenten die hij neerlegt. Op de foto's (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1) wordt het meisje H. afgebeeld met moderne kledij, zonder hoofddoek en met make-up. Bovendien kan uit de foto's worden afgeleid dat het merendeel ervan buitenshuis gemaakt werd, wat haaks staat op het beweerde conservatieve milieu waaruit ze zou komen, maar wel in lijn licht met verzoekers verklaring dat het meisje inderdaad zich mocht buiten begeven. Zijn verklaring dat hij zijn relatie met dat meisje geheim moest houden, staat ook in schril contrast met de foto's, die aantonen dat zij openlijk samen buiten vertoefden.

4.3.2.3. Verzoeker maakt vervolgens evenmin aannemelijk dat hij besloten had om met H. weg te lopen. Indien verzoeker effectief dergelijke ingrijpende beslissing nam rekening houdend met het door hem geschetste conservatieve profiel van de familie van H., kan redelijkerwijze van hem verwacht worden die gebeurtenis op nauwkeurige wijze te kunnen situeren in de tijd. Dat hij dit niet kon – hij gaf aan niet meer precies te weten wanneer dit was, enkel dat het ergens in oktober was (NPO, p. 7) – ondermijnt de geloofwaardigheid ervan terdege. Evenmin is het aannemelijk dat, wederom in het licht van de door hem geschetste context, hij die beslissing nam zonder concrete plannen te maken en het simpelweg hun loutere plan was om weg te lopen en zich 'ergens anders' in Koerdistan te vestigen (NPO, p. 7, p. 16). Dat ze er dan geen rekening mee zouden houden dat de volgens verzoeker machtige familie van H. hen niet op zeer eenvoudige wijze zou kunnen opsporen, doet de wenkbrauwen fronsen. Zoals de commissaris-generaal op goede gronden toelicht in de bestreden beslissing, staat de zeer doeltreffende actie van de familie van H., die verzoeker en H. onmiddellijk konden doen tegenhouden aan een controlepost (NPO, p. 17) in schril contrast met de daaropvolgende gebeurtenissen. Het is immers allerminst aannemelijk dat verzoeker zich nadien klaarblijkelijk kon onttrekken aan het zicht van de familie van H. door eenvoudigweg bij zijn tante in Suleymaniya onder te duiken en er maar liefst een tweetal maanden te verblijven. Dat verzoeker effectief gezocht werd door de familie van H., strijdt ook met verzoekers verklaring dat hij slechts een sporadisch telefoontje kreeg waarbij hij bedreigd werd en verder geen problemen heeft gehad met die familie. Ook valt het niet in te zien hoe het mogelijk was dat verzoeker niet werd tegengehouden bij het bezoek aan zijn ouderlijke woning toen hij afscheid ging nemen van zijn familie (NPO, p. 18). Indien de familie van H. werkelijk naar hem op zoek zou zijn geweest met de intentie hem te vermoorden, kan toch verwacht worden dat verzoeker onmiddellijk zou zijn benaderd. Verzoekers betoog in het verzoekschrift, dat niet meer is dan een volharding in zijn eerdere gezegden, volstaat niet om de pertinente motieven in de bestreden beslissing om te buigen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om vast te stellen dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming loopt.

4.3.2.4. Het motief van de commissaris-generaal, dat het weinig aannemelijk is dat de familie van H. wereldkundig zou maken dat er sprake is van een relatie, terwijl zij volgens verzoekers verklaringen niet eens een seksuele relatie onderhielden (NPO, p. 14) en dat de geloofwaardigheid niet louter kan worden afgeleid uit het feit dat hij na een bepaalde tijd een beschermingsverzoek heeft ingediend, betreffen bijkomende en geen determinerende motieven. Een kritiek daarop kan dan ook niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

4.3.2.5. Dat de informatie die verzoeker weergeeft over de problemen met de familie van zijn vriendin zou stroken met algemene gegevens - hij verwijst dienaangaande naar het rapport van EUAA "COI Iraq: Arab Tribes and customary law van april 2023 - verschoont verzoekers opeenstapeling van onaannemelijke en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, zoals *supra* besproken, hoegenaamd niet. Bovendien vindt de manier waarop omgegaan wordt met familieleden die de "eer" hebben geschonden zoals beschreven in het door verzoeker aangehaalde rapport, geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Zoals reeds aangestipt is het bijzonder opmerkelijk dat indien er effectief sprake zou zijn van eerwraak, verzoeker nog simpelweg is kunnen terugkeren naar zijn familie om afscheid te nemen en dat ten aanzien van het meisje geen maatregelen werden genomen en zij zelfs haar gsm mocht behouden nadat haar familie van haar relatie op de hoogte kwam (zie *supra*). Dat zijn situatie weerslag vindt in de algemene informatie zoals verzoeker beweert, kan niet worden bijgetreden.

Nu verzoekers vrees niet aannemelijk wordt bevonden, stelt zich de vraag naar een intern vluchtalternatief niet.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.3. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend. Verzoeker kan zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid op het Iraakse grondgebied een reëel risico op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen aannemelijk maakt.

Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal, die overigens door verzoeker niet betwist wordt, overgenomen.

Verzoeker betwist niet dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah moet worden beoordeeld.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd in het licht van de beschikbare informatie, waaronder de EUAA “*Country of Origin Information Report Iraq: security situation*” van januari 2022 en de COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023. Een lezing hiervan leert dat er actueel in de provincie Suleymaniyah geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EUAA *Country Guidance* over Irak van juni 2022 (p. 49), waarin wordt gesteld dat er over het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen in de zin van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken om over de grond van het beroep te kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO